

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **SEIC TECHNOLOGY, s. r. o.**, IČ: 05439973,
sídlem Pražákova 1008/69, 639 00 Brno
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2020 č. j. MSK 1113/2020, sp. zn.
DSH/620/2020/Sru, o dopravním přestupku provozovatele vozidla

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 28. 2. 2020 č. j. MSK 1113/2020, sp. zn. DSH/620/2020/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Opavy č. j. MMOP 135533/2019 ze dne 19. 11. 2019. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že žalobce je vinen tím, že dne 10. 5. 2019 v čase okolo 15:00 hodin jako registrovaný provozovatel osobního motorového vozidla tovární značky Audi A6 Avant, RZ X, v rozporu s ust. § 10 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“), svěřil řízení motorového vozidla osobě, která nesplňuje podmínky podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, přičemž tato osoba na místní pozemní komunikaci v obci Opava na ulici U Pošty, u domu č. p. 335/22, v přímé souvislosti s řízením tohoto motorového vozidla se dopustila přestupku v provozu na pozemních komunikacích. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 10 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tedy jako registrovaný provozovatel vozidla svěřil řízení motorového vozidla osobě, která nesplňuje podmínky dle ust. § 3 odst. 3 téhož zákona, čímž měl spáchat přestupek dle ust. § 125d odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobci uložena dle ust. § 125d odst. 2 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 9 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že výroky obsažené v prvoinstančním rozhodnutí nebyly ve správním řízení nijak prokázány ani prokazovány, přičemž toto namítal už ve svém odvolání, ale žalovaný tuto odvolací námitku ignoroval. Žalobce uvedl, že ust. § 10 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu vyžaduje aktivní konání provozovatele vozidla spočívající v tom, že svěří vozidlo osobě, která není k jeho řízení způsobilá. Vozidlo osobě k řízení tedy musí svěřit provozovatel, nikoliv osoba od provozovatele rozdílná. V daném případě vozidlo řidiči svěřil příbuzný jednatel právnické osoby, jehož jednání není přičitatelné právnické osobě (žalobci), tedy osoba rozdílná od provozovatele, a to bez jeho vědomí. Dále žalobce namítal, že není jasné, kdy a na základě čeho by měl pan L. – osoba, které žalobce svěřil předmětné motorové vozidlo a která nesplňuje podmínky podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, cokoliv tvrdit k existenci řidičského průkazu, když ve správním řízení nebyl vyslýchán jako svědek. Žalovaný opakovaně argumentoval údajným trestem uloženým p. L. příkazem, ačkoliv ten není součástí spisového materiálu, žalobci není jeho obsah znám a nemohl se k němu vyjádřit. Žalovaný tak nezákonně a v rozporu s ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve svém rozhodnutí vychází z podkladů, které nejsou obsaženy ve spise, nebyly provedeny jako důkaz a žalobce se k nim nemohl vyjádřit. Žalobce namítal skutečnost, zda pan L. vozidlo řídil nebo ho zaparkoval, přičemž pouze řízení vozidla bez příslušného řidičského oprávnění – které rovněž nebylo prokázáno – zakládá nedovolené jednání, ale o zakázané jednání se nejedná např. v případě tlačení vozidla. Žalobci není známo, jakým konkrétním způsobem pan L. vozidlo na místě zaparkoval, tedy zda vozidlo řídil, tlačil, složil z plošiny apod., neboť sám vozidlo uvedenému řidiči k užívání nepředal a ani ho nezná. Nicméně žalovaný i sám řidič během správního řízení uvedli, že tento vozidlo zaparkoval, což lze učinit i výše uvedenými způsoby, nikoliv že ho řídil. Závěrem

žalobce rozporoval mu uloženou sankci. Žalovaný se námitkou, že „z předmětného odůvodnění není naprosto zjistitelné, na základě jakých konkrétních úvah správní orgán dospěl k závěru o nutnosti uložit právě uloženou pokutu“, nijak nezabýval – jedná se tak o nevypořádanou odvolací námitku, přičemž nevypořádání odvolací námítky dle ustálené judikatury zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a důvod k jeho zrušení. V rozhodnutí o uložení trestu nebyla zohledněna všechna zákonná kritéria, nebyla formulována precizně a jednoznačně a nebyla dostatečně individualizována. Žalovaný pak postup prvoinstančního správního orgánu nijak nekorigoval, což zakládá nezákonnost obou napadených rozhodnutí. To platí tím spíše, že pokutu ve výši 9 000 Kč nelze hodnotit jako bagatelní či „symbolickou“. Stejně tak nelze uvažovat tím způsobem, že je třeba řádně odůvodňovat pouze pokuty uložené ve střední či horní části zákonné sazby, a naopak nižší pokuty řádně odůvodňovat netřeba.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 1. 7. 2020 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2020 č. j. MSK 1113/2020, sp. zn. DSH/620/2020/Sru, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Statutárního města Opavy sp. zn. 11298/2019/DOPR a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vyhotoveného policistou Městské policie Opava ze dne 10. 5. 2019, že neznámý řidič s motorovým vozidlem Audi, RZ X, na ulici U Pošty v Opavě mezi 15:00 – 15:10 hodin porušil zákon o silniční provozu tím, že stál v zóně zákazu stání;
- z úředního záznamu ze dne 10. 5. 2019, že hlídka Městské policie Opava prováděla na ulici U Pošty v Opavě kontrolní činnost. Na této ulici naproti domu č. 4 zjistila policejní hlídka zaparkované motorové vozidlo Audi, RZ X, které stálo v protisměru jízdy, v úseku platnosti svislého dopravního značení IZ 8a – zóna s dopravním omezením (zóna zákazu stání, nejvyšší dovolená rychlost). Jelikož se na místě ani v okolí nenacházel řidič uvedená vozidla, bylo zasahujícím policistou vypsáno „Oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče vozidla“. K tomuto úřednímu záznamu byla pořízena fotodokumentace předmětného zaparkovaného vozidla a mapa, kde bylo označeno místo, kde vozidlo parkovalo;

- z karty vozidla X, že od 24. 1. 2019 je provozovatelem a vlastníkem vozidla s výše uvedenou registrační značkou žalobce – SEIC TECHNOLOGY s.r.o.;
- z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 17. 6. 2019 č. j. MMOP 72935/2019, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, jakožto provozovatele motorového vozidla, RZ X, k uhrazení částky 500 Kč, neboť bylo zjištěno, že dne 10. 5. 2019 v 15:00 – 15:10 hodin neznámý řidič motorového vozidla, RZ X, na ulici U Pošty v Opavě, u domu č. p. 335/22, zastavil a stál vlevo ve směru jízdy (v protisměru), a nerespektoval svíslou dopravní značku IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazením mimo jiné dopravní značky B 29 „Zákaz stání“, přičemž zastavil a stál s tímto vozidlem levými koly a částí objemu vozidla na chodníku, ačkoli jiní účastníci provozu na pozemních komunikacích než chodci nesmějí chodníku užívat, pokud není zákonem stanoveno jinak. Popsané jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Zároveň byl v této výzvě žalobce poučen, že může písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče, který skutečně vozidlo řídil v době spáchání přestupku;
- z výzvy provozovateli vozidla ke sdělení totožnosti řidiče ze dne 9. 7. 2019, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce k sdělení skutečností potřebných k určení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání shora uvedeného přestupku;
- z přípisu žalobce doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 10. 7. 2019, že žalobce sdělil správnímu orgánu I. stupně, že vozidlo na daném místě zaparkoval D. L.;
- z předvolání k podání vysvětlení ze dne 10. 7. 2019, že správní orgán I. stupně vyzval D. L. k podání vysvětlení ve věci přestupku dle ust. § 125 odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, který je popsán výše;
- z přípisu D. L. doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 5. 8. 2019, ve kterém D. L. k věci uvedl, že vozidlo v daném místě zaparkoval a že případnou pokutu je připraven uhradit;
- z výpisu z evidenční karty osoby L. D. ze dne 7. 8. 2019, že jmenovaná osoba mj. není držitelem platného řidičského průkazu;
- z předvolání k podání vysvětlení ze dne 9. 8. 2019, že správní orgán I. stupně vyzval D. L. k podání vysvětlení ke skutkovým zjištěním správního orgánu, zda motorové vozidlo, RZ X, dne 10. 5. 2019 v době nejméně od 15:00 do 15:10 hodin na místní pozemní komunikaci v obci Opava, na ulici U Pošty, u domu č. p. 335/22, skutečně řídil – tedy s předmětným vozidlem zastavil a stál, i když správní orgán z jeho evidenční karty řidiče zjistil, že není držitelem platného řidičského průkazu a oprávnění k řízení žádné skupiny vozidel, čímž by došlo k porušení ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu;
- z přípisu doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 1. 9. 2019, že v něm D. L. uvedl, že předmětné vozidlo v daném místě zaparkoval;
- dne 5. 9. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupcích D. L. V tomto příkazu byl D. L. uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu

- 1 zákona o silničním provozu a ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Proti tomuto příkazu nepodal D. L. odpor, a proto nabyl právní moci dne 19. 9. 2019;
- dne 4. 10. 2019 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupku žalobce. V tomto příkazu byl žalobce uznán vinným tím, že dne 10. 5. 2019 v čase okolo 15:00 hodin jako registrovaný provozovatel osobního motorového vozidla tovární značky Audi A6 Avant, RZ X, v rozporu s ust. § 10 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, svěřil řízení motorového vozidla osobě, která nesplňuje podmínky podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) téhož zákona, přičemž se tato osoba na místní pozemní komunikaci v obci Opava, na ulici U Pošty, u domu č. p. 335/22, v přímé souvislosti s řízením tohoto motorového vozidla se dopustila přestupku v provozu na pozemních komunikacích. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 10 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, tedy jako registrovaný provozovatel vozidla svěřil řízení motorového vozidla osobě, která nesplňuje podmínky dle ust. § 3 odst. 3 téhož zákona, čímž spáchal přestupek dle ust. § 125d odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 5. 10. 2019 včasný odpor;
 - z nařízení ústního jednání ze dne 16. 10. 2019, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 13. 11. 2019;
 - z protokolu z ústního jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 13. 11. 2019, že se k němu žalobce nedostavil a správní orgán I. stupně ve věci povedl dokazování;
 - dne 19. 11. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.
5. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 10. 12. 2019, jímž byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Žalobce následně blanketní odvolání přípisem, který byl doručen správnímu orgánu I. stupně dne 19. 12. 2019, doplnil. Následně bylo blanketní odvolání a jeho doplnění předáno žalovanému, který o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
6. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
7. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:
- žalobce uvedl, že ust. § 10 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu vyžaduje aktivní konání provozovatele vozidla spočívající v tom, že svěří vozidlo osobě, která není k jeho řízení způsobilá, vozidlo osobě k řízení tedy musí svěřit provozovatel, nikoliv osoba od provozovatele rozdílná. V daném případě vozidlo řidiči svěřil příbuzný jednatele právnické osoby, jehož jednání není přičitatelné právnické osobě (žalobci), tedy osoba rozdílná od provozovatele, a to bez jeho vědomí. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že z karty předmětného vozidla

s registrační značkou X je zřejmé, že od 24. 1. 2019 je provozovatelem a vlastníkem tohoto vozidla žalobce. Žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 9. 7. 2019, nechť sdělí skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, odpověděl, že vozidla na daném místě a čase zaparkoval D. L., přičemž nic dalšího v průběhu správního řízení žalobce neuvedl. Až následně v doplnění odvolání žalobce uvedl, že se svěřením vozidla uvedené osobě ani konkludentně nesouhlasil a v nyní projednávané žalobě uvedl, že vozidlo dané osobě svěřil příbuzný jednatele právnické osoby – žalobce, a to bez jeho vědomí. Jestliže žalobce na výzvu správního orgánu I. stupně odpověděl dne 10. 7. 2019, že vozidlo v daném místě zaparkoval D. L., nemá krajský soud tedy pochybnosti o tom, že svěřením vozidla D. L. fyzickou osobou je přičitatelné žalobci, přičemž žalobce v průběhu celého správního řízení neuvedl informace, které by relevantním způsobem vyvracely skutečnost, že by za něj jednala fyzická osoba v pracovním nebo obdobném poměru. Tvzení žalobce, že vozidlo řidiči svěřil příbuzný jednatele právnické osoby, krajský soud neuvěřil a považuje ho za účelové, neboť ho žalobce poprvé uvedl až v žalobě. Výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je zcela v souladu s obsahem správního spisu a s jeho odůvodněním, které je přezkoumatelné a zcela dostatečné, správní orgán tedy postupoval tak, že zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti;

- žalobce namítal, že není jasné, kdy a na základě čeho by měl pan L. – osoba, které žalobce svěřil předmětné motorové vozidlo a která nesplňuje podmínky podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, cokoliv tvrdit k existenci řidičského průkazu, když ve správním řízení nebyl vyslýchán jako svědek. Žalobci není známo, jakým konkrétním způsobem pan L. vozidlo na místě zaparkoval, tedy zda vozidlo řídil, tlačil, složil z plošiny apod., neboť sám vozidlo uvedenému řidiči k užívání nepředal a ani ho nezná. Nicméně žalovaný i sám řidič během správního řízení uvedli, že tento vozidlo zaparkoval, což lze učinit i výše uvedenými způsoby, nikoliv že ho řídil. K těmto žalobním námitkám je třeba uvést, že to jsou v podstatě opakované odvolací námitky, kterými se žalovaný zabýval především na str. 4-5 žalobou napadeného rozhodnutí a krajský soud na závěry žalovaného odkazuje, neboť se s nimi ztotožňuje. Obsahem správního spisu jsou dvě předvolání k podání vysvětlení správního orgánu I. stupně doručené D.L. do datové schránky, na obě tyto předvolání odpověděl, že předmětné vozidlo v daném místě zaparkoval. Není pravdou, jak tvrdí žalobce, že by příkaz, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu a ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, nebyl součástí správního spisu. Tento příkaz ze dne 5. 9. 2019, který nabyl právní moci dne 19. 9. 2019, je součástí správního spisu správního orgánu I. stupně na str. 18-21 a byl proveden jako důkaz na ústním jednání dne 13. 11. 2019, na které se ovšem žalobce nedostavil. Jde tedy k tíži žalobce, že se s obsahem správního spisu neseznámil a případně se k danému příkazu nevyjádřil. S ohledem na zásadu presumpce správnosti správních aktů – v daném řízení existuje zákonné a pravomocné podkladové rozhodnutí (příkaz ze dne 5. 9. 2019), nebylo třeba, aby správní orgán I. stupně prováděl důkaz svědeckou výpovědí D. L. Krajský soud neuvěřil tomu, že žalobce D. L. nezná, když ho na výzvu správního orgánu I. stupně označil, přičemž uvedl jeho datum narození a

adresu. Jestliže je zde uváděný pravomocný příkaz, tak stejně jako žalovaný nemá krajský důvod pochybovat o tom, že D.L. vozidlo řídil a porušil tak ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu a na daném místě zaparkoval – zcela běžným způsobem (za pomoci motoru uvedl vozidlo do chodu a s tímto zajel na místo, kde vozidlo uvedl do klidu – zaparkoval), přičemž sám D. L. uvedl, že vozidlo zaparkoval a že případnou pokutu je připraven uhradit. Žalobcem uváděné možnosti zaparkování vozidla a existenci řidičského oprávnění D.L. hodnotí krajský soud jako spekulativní a účelové, není v silách správních orgánů ani jejich povinností, aby ve svém rozhodnutí vyloučily všechny možnosti zaparkování a další následné domněnky žalobce, které uváděl až se značným časovým odstupem, navíc s vědomím pravomocného příkazu ze dne 5. 9. 2019;

- žalobce rozporoval mu uloženou sankci. Žalovaný se námitkou týkající se uložené pokuty nijak nezabýval – jedná se tak o nevypořádanou odvolací námitku, přičemž nevypořádání odvolací námitky dle ustálené judikatury zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí a důvod k jeho zrušení. V rozhodnutí o uložení trestu nebyla zohledněna všechna zákonná kritéria, nebyla formulována precizně a jednoznačně a nebyla dostatečně individualizována. Žalovaný pak postup prvoinstančního správního orgánu nijak neorigoval, což zakládá nezákonnost obou napadených rozhodnutí. To platí tím spíše, že pokutu ve výši 9 000 Kč nelze hodnotit jako bagatelní či „symbolickou“. Není pravdou, že by se žalovaný námitkou týkající se uložené pokuty nijak nezabýval, na str. 4 a 5 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se této námitce věnoval, přičemž se ztotožnil s názorem správního orgánu I. stupně a odkázal na něho, bylo ovšem na místě, aby žalovaný část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně týkající se uložené pokuty korigoval a upřesnil. Podle názoru krajského soudu se správní orgán I. stupně v nyní projednávané věci (až na níže uvedené výjimky) dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabýval zákonnými požadavky pro stanovení výše sankce, přičemž uvedl, ke kterým hlediskům přihlédl a které skutečnosti byly podstatné při určení výše pokuty. Přestože správní orgán I. stupně mohl v daném případě pečlivěji (např. uvést konkrétní internetový portál, na kterém našel dostupné údaje týkající se žalobce) a podrobněji odůvodnit konkrétní výši sankce, nic to nemění na tom, že správní orgán. I. stupně zohlednil dostatečně individualizovaně okolnosti situace, jež vznikla v důsledku posuzovaného skutku, zejména přihlédl k nežádoucímu jednání, které spočívá v tom, aby v provozu na pozemních komunikacích řídily motorová vozidla pouze ty osoby, které jsou držitelé řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel, což prokáží nezbytnou odbornou a zdravotní způsobilostí. Krajský soud dává žalobci za pravdu v tom, že správní orgán I. stupně nesprávně hodnotil jako přítěžující okolnost to, že žalobce spáchal přestupek konáním, neboť z obsahu správních spisů ani z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně není zjištělné, jak k danému svěření vozidla D. L. došlo. K namítanému „provozování vozidla na místní komunikaci v Opavě...“, krajský soud uvádí, že toto správní orgán I. stupně hodnotil ve prospěch žalobce, i když se tato okolnost přímo nevztahuje k přestupku žalobce. I přes výše uvedené nedostatky v odůvodnění výše správní sankce správní orgány přitom nijak nevybočily z mezí správního uvážení a sankci

uložily v zákonných mezích. Posouzení výše sankce nepřipouští rozumné pochyby o tom, že výše sankce reflektuje konkrétní okolnosti žalobcova případu. Správní orgán I. stupně určil sankci ve výši 9 000 Kč, která se dá vzhledem k možnosti uložení sankce až do maximální výše 100 000 Kč považovat za symbolickou. S ohledem na výše uvedené hodnotí krajský soud i námitky týkající se uložené pokuty za nedůvodné.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 27. listopadu 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce